

**www.e-rara.ch**

## **Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera**

**Demosthenes**

**Basileae, [1571-]1572**

**Universitätsbibliothek Basel**

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-98668>

Demosthenis Adversus Leocharem De hereditate Oratio, Hieronymo Wolfio interprete

---

### **www.e-rara.ch**

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

---

**Nutzungsbedingungen** Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

**Terms of Use** This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

**Conditions d'utilisation** Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

**Condizioni di utilizzo** Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]



σύνει. ἔποσι δ' ἔτε γὰρ τῶν τελευτήσας ἴδους ὧν, ἔτ' εἰ  
 ποιηθεὶς καὶ οὐ νόμος, ὡς ἐγὼ δ' αἶζω, διαμεμερότη  
 κεν ἔτω παρὰ νόμον, ὡς ἐγὼ δ' αἶζω, διαμεμερότη  
 κληρονομίαν, δέομαι δ' ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικασταί, βοηθῆ  
 σαι τῷδε πατρὶ τῷδε ἔμοι, εἰ μὴ λέγωμεν παρὰ δίκην.  
 καὶ μὴ παρὰ δ' εἰν πένητας αὐθρόπας καὶ ἀδυνεῖς, καὶ κατα  
 στασάδ' ὧντας ὑπὸ πᾶσι τῶνδε ἀδίκῃς. ἡμεῖς δ' ἔγωγε  
 ἀληθείας πιστεύοντες ἐσπληλύσαμεν, καὶ ἀγαπῶντες,  
 αὐτὸς ἡμᾶς εἰς τῶν νόμων τυγχάνειν. ἔπειτα δ' ἡ τῶνδε  
 σκεδῆ καὶ τοῖς ἀναιδέως ἐχούμενοι διαπεπλεκασ  
 σιν, εἰκότως, οἴμαι. ὅτι καὶ τὸ ἀλλοτριῶν βαδίζω ἀναιδέως  
 σιν, ὥστε καὶ τὰς συνεργήσας ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τὰς μαρτυρήσ  
 σαι παρὰ νόμον πάλιν πεπλεκασθῶν, ὅτι πατὴρ ἔτος, εἰρήσε  
 ται γὰρ, ἅμα τὴν πένιαν, ὡς ὑμεῖς ἀπαίτετε, καὶ ἡ δ' ἰδιώ  
 της δὲ φανεράς ἐχων τὰς μαρτυρίας, ἀγωνίῃ. Δια  
 πλεῖ γὰρ ἐν πᾶσι κηρύττων. ἔπειτα δ' ἐστὶν ἐμὸν ὁπο  
 ρίας αὐθρόπης τεκμήριον, ἀλλὰ καὶ ἀρχολίας τὸ δ' ἔπι  
 τὸ πρᾶγμα δ' αἶζω, ἀνὰ γὰρ γὰρ ἡμερῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ  
 τὸ πᾶσι. ἀδελφοὶ λογισμένους ἐν θυμῷ, ὅτι εἰ μὴ τῷδε  
 καὶ ὅτι πιστεύομεν, ἐκ αὐτῶν εἰσὶν ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς. πᾶσι  
 μὲν γὰρ τῶνδε, καὶ προέοντες ἔργα παρὰ νόμον ἀκ  
 σταδεῖ, ὑπὲρ αὐτῶν δ' ἀμαρτυρίας καὶ ἀγῶν. ἡ δ' ἡ  
 νομίζω δ' εἰν διδάσκων. εἰ μὲν γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐκ  
 τῶν μαρτυρίας αὐτῶν λεωχάρης ἐμελλεν ὁπολογέμενος  
 δ' αἶζω ὡς ἐστὶν ὑὸς γνήσιος δ' ἀδελφῶν. ἔπειτα δ' αὐτῶν πλ  
 λῶν λόγων, ἔπειτα δ' αὐτῶν ἡμᾶς ἐξεπέσειν τὸ γένος τὸ ἡμέ  
 ρον, ἐπειτα δ' ἡ πᾶσι διαμεμαρτυρημένα ἔπειτα δ' ὅσον  
 ἔχει, ὅτι πᾶσι δ' ὅσον τῶνδε, ὡς εἰσπονήσων,  
 καὶ καὶ τῶνδε γνήσιος ὄντες, δικαίως αὐτῶν ἐστὶν  
 κληρονομοῦν ἀνὰ γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, διαπ  
 τα μικρῶν αὐτῶν παρὰ νόμον ἡμᾶς ὑμῶν διεξελθεῖν. εἰ γὰρ  
 ἔπειτα δ' αὐτῶν μάλιστα, καὶ μὴ πᾶσι, καὶ ὅσον αὐτῶν  
 λόγων, ἐστὶν γὰρ ὅτι αὐτῶν ἐστὶν κληρὸς διαδικασίας ἀμφι  
 σθεῖται, καὶ τῶνδε μὲν ἡμῶν, καὶ γένος ἡ ἀρχαία, πᾶσι  
 τῶνδε, καὶ πᾶσι. ὁμολογέμεν δ' ἐναντίον ὑμῶν,  
 εἰν τὰς πᾶσι κυρίας εἶναι, ὅσον αὐτῶν οὐ νόμος δι  
 καίως ἡμῶν, ὡς ἐστὶν τὰς πᾶσι μεμνημένοι,  
 αὐτῶν δ' αὐτῶν ὑμῶν διδόντας οὐ νόμος αὐτῶν ἀδελ  
 φῶν μαρτυρήσας, καὶ φησὶ αὐτῶν τὴν κληρὸν, καὶ εἰ μὲν  
 ἐκ τῶν νόμων μὴ ὑπάρχει, δίκην καὶ φιλανθρωπία φά  
 νων λέγοντες. ὅτι ὅμως συγχωρεμένοι, ἡ εἰδὴ ὅτι  
 καὶ γὰρ ἐγγύταται ὄντες, καὶ μόνων τῶνδε, καὶ οὐκ ἐξ  
 μετὰ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν πᾶσι μὲν ὑμᾶς ὑ  
 πὲρ αὐτῶν τῶνδε διδόντας, ὅσον ἐστὶν ὁ κληρὸς. νο  
 μίζω γὰρ, αὐτῶν τῶνδε μέρει τῶνδε ἀγῶν. αὐτῶν δ' αὐ  
 τῶνδε, καὶ τῶνδε ὑμᾶς εἰδόντας, ὅσον ἐστὶν ὁ κληρὸς  
 ὅσον, τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἄνδρες δικασταί, γινόντων  
 χωρὶς ὅσον ὑμῶν ἡμεῖς, καὶ οὐκ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἀρχῆς  
 καὶ δ' ἀρχῆς καὶ τῶνδε, ὅσον αὐτῶν δ' ἀρχῆς. πᾶσι  
 αὐτῶν δ' ὅτι τῶνδε αὐτῶν, πᾶσι μὲν δ' ἀρχῆς ἐκ  
 διδόντας, λεωστῶν ἐλθόντων, αὐτῶν δ' ὅσον ὄντων,  
 μὲν ἀρχῆς τῶνδε ἀρχῶν ἐπελθόντων τὸν βίον ἐν  
 μνησιν. ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶν ὅσον αὐτῶν ὑμῶν ὑπερὸν γα  
 μῆ μνησιν, καὶ λυσίπας τῶνδε κληρῶν, ὅσον αὐτῶν  
 γινόντων αὐτῶν τῶνδε, ὅσον αὐτῶν κληρῶν. καὶ ὅσον  
 μὲν οὐκ ἐστὶν ἀρχῆς τῶνδε ἀδελφῶν ὄντων, ἐάν  
 καὶ ἐπὶ δ' ὅτι δ' ἀρχῆς ὅσον ἐστὶν ἀρχῆς ἀρχῆς, καὶ  
 ἀλλὰ καὶ τῶνδε ἀρχῆς τῶνδε συγχωρησιν, ὅσον  
 ὅσον καὶ αὐτῶν τῶνδε αὐτῶν. ἔπειτα δ' ὅσον μὲν οὐκ  
 ἐστὶν ἐκ διδόντων αὐτῶν τῶνδε ἀρχῆς ἀρχῆς, ἀ  
 τῶνδε πᾶσι τῶνδε, καὶ γινόντων ἐξ αὐτῶν ἡμεῖς, ἀ  
 τῶνδε ἡμῶν τῶνδε, ὅσον αὐτῶν ὅσον, καὶ ἀρχῆς ὅσον  
 εἰ καὶ καὶ μὲν οὐκ ἐστὶν, ὅσον πᾶσι τῶνδε τυγχάνει.  
 καὶ

minimè pertineret. Iste autem cum nec genere sit de  
 functi filius, nec legibus adoptatus, ut ego ostendam: a  
 deo temerè falsum testificatus est, & nobis eripuit hæ  
 reditatem. Oro autem vos, Iudices, ut & patri huic  
 meo & mihi opem feratis, si quæ æqua sunt dixerimus:  
 neque negligatis homines pauperes & inopes, & iniqua  
 factione potentum oppressos. Nos enim veritate freti,  
 huc ingressi sumus, bene agi nobiscum putantes, si quis  
 nos frui legum presidij patiatur. Isti autem factioni  
 bus & largitionibus niti non destiterunt. Neque verò  
 mirum. De alieno enim sumptus haud grauatè faciūt.  
 Proinde & suæ causæ defensores & falsos testes multos  
 compararunt. Pater verò meus (dicitur enim)\* unā  
 cum paupertate, ut vos omnes nostis, & imperitiā re  
 rum, manifestis testimonijs pugnat. Nam in Piræo præ  
 conium facit: id quod non modò paupertatis argu  
 mentum, sed & occupationis est, quæ lites sectari pro  
 hibeat. Qui enim talem quæstum facit: cum necesse  
 est totos dies in foro esse. Quæ vos reputantes, cogita  
 bitis, nos, nisi iusticia freti essemus, nunquam in conspe  
 ctum vestrum fuisse prodituros. Sed quæ huius gene  
 ris sunt, progressu orationis clariùs audietis. De ipsa  
 autem contestatione & causa, nunc videtur esse disse  
 rendum. Quòd si, Iudices, ex ipsa contestatione Leo  
 chares periturus defensionem, atque ostensurus esset,  
 se germanum esse Archiadæ filium: nihil opus esset mul  
 tis verbis: neque necessarium, nos à primordio inde no  
 strum genus percensere. Sed quia se contestatio aliter  
 habet, atque isti maximam orationis partem in eo con  
 sumunt, se adoptatos esse: & cum germani filij sint, ra  
 tione propinquitatis iurè percipientes hereditatem: ne  
 cesse nobis est, Iudices, propter has causas, paulò altius  
 genus nostrum vobis exponere. hoc enim perspicuè co  
 gnito, verbis eorum non decipiemi. Nam hæc con  
 trouersia disceptatio est de hereditate. In eam verò a  
 gimus nos, ratione generis & propinquitatis: isti, ra  
 tione adoptionis. Confitemur autem coram vobis, ra  
 tias esse oportere adoptiones, quæ legibus ritè factæ fue  
 rint. Quare vos horum fundamentorum memores,  
 si ostenderint vobis, leges ea permittere quæ ipsi con  
 testati sunt, decernite eis hereditatem. Sin legibus  
 id quidem demonstrare non poterunt, sed æqua tamen  
 & humana dicere videbuntur: etiam sic concedimus.  
 Ut autem sciatis nos genere esse proximos, neque eo ni  
 ti solùm, sed & ceteris omnibus: primùm vos de ipso  
 genere docebimus, unde hereditas est. Existimo en  
 im, si hanc causam partem liquidò cognoueritis, fo  
 re ut nec ceterorum quicquam vos pratereat. Prin  
 cipio, Iudices, nati sunt Euthymacho Otrynensi, filij  
 tres, Midylides, Archippus, Archiades: & filia:  
 cui nomen fuit Archidice. Hi patre defuncto, Ar  
 chidicen Leostrato Eleusinio collocant. Ex ipsis verò  
 tribus Archippus triremi præfectus, Methymna diem  
 obiit. Midylides non multo post tempore, ducit  
 Mnesimacham Lysippi Crioensis filiam: eique filia na  
 scitur, nomine Clitomacha: quam ille voluit fratri suo,  
 qui cælebs erat, dare. Cum autem Archiades sibi  
 non esse in animo uxorem ducere, diceret: sed & pa  
 trimonium propterea indiuisum esse passus, seorsim  
 Salamine habitaret, sic tandem Midylides suam fi  
 liam Aristoteli Pallenensi despondet, a quo meo: è quo  
 nascuntur filij tres, Aristodemus pater hic meus,  
 Habronychus patruus, & Midylides qui nunc obiit.

Expositio  
 generis, unde  
 est hæ  
 reditas:  
 qua confir  
 mat, Ari  
 stodemum  
 Archiadæ  
 genere esse  
 proximū.

Ac generis quidem nostri propinquitas, in quo est hereditas, sic ferè habet, Iudices. Archiade enim nos à viris sumus genere proximi: & quoniam eius hereditatem hac lege postulamus, neque genus eius extinguere patimur, apud prætorem in hereditatem e-gimus. Isti autem, qui bona per iniuriam detinent, nunc contestati sunt, in uniuersum quidem adoptione nitentes, sed & cognatos esse se dictitantes: sed de ea adoptione quo pacto se habeat, perspicuè vos postea docebimus. De genere autem, non esse eos propinquiores nobis, id vobis cognoscendum est. Vnum igitur in confesso est, inter hæredes potiores esse mares, & maribus progenitos. Simpliciter enim à virili stirpe proximis, si liberi nulli sunt, lex hereditates restituit. Hi verò nos sumus. Sine liberis enim decessisse Archiadem constat. Ei autem nos à virili, atque adeò etiam à muliebri stirpe idem nos proximi sumus. Midylides enim frater fuit Archiade. Midylide autem filia, mei patris mater. Proinde Archiades, cuius hereditatem vendicamus nunc, mei patris patrius fuit: à viris ea cognatione orta, non à mulieribus. Leostratus autem iste & remotior est genere, & à muliebri stirpe, Archiade coniunctus. Leocratis enim auia paterna, soror fuit Archiade illius, & Midylide: à quibus nos oriundi, hereditatem postulamus. Primum igitur, Iudices, genus nostrum ita se habere, uti dicimus, ut appareat, testimonia vobis legentur. Deinde lex ipsa, quæ & familijs, & à virili stirpe proximis, hereditates tribuit. Capita enim controuersie, & ea de quibus iurati pronuntiabitis, hæc ferè sunt. Voca mihi testes huc, & legem recita.

## TESTES. LEX.

Quæ igitur ad genus, & istorum & nostrum, attinent, sic habent Iudices. Proinde qui ipsis testimonijs ostenderunt, se esse genere propiores, hereditatem percipere debent, neque contestati desperatio potior esse institutis vestris. Nam si adoptione nituntur, nos ea uti facta sit, ostendemus. Cum autem filius adoptiuus orbis utique obierit, & familia illius usque ad nostram actionem deserta fuerit: an non & genere proximos hereditatem recuperare, & vos non ad decipiendum optime instructis, sed affectis iniuria ciuibus opem ferre par est? Nam si in nostra potestate esset, ostensio genere, & ipsa contestatione, descendere, eorumque nihil quæ diximus, plura verba requireret: vobis diutius molesti non essemus. Postquam autem isti legibus non nituntur: sed eo, quod superioribus temporibus rerum aliquid ante occuparunt & interceperunt, & in bona inuasunt, his argumentis utentes se adisse hereditatem dicent: necessarium sanè est etiam de his dicere, atque ostendendum, istos omnium hominum esse violentissimos. Nam ab initio, Iudices, elocant sororem suam Midylides & Archiades Leostrato Eleusinio. Post è filia illius elocata sororis illorum, nascitur Leocrates, pater Leostrati. Considerate, ut unus de multis in Archiade cognatione iste pertineat, de quo contestatus est? Quæ cum ita se haberent, Archiades matrimonium non contrahit. Midylides autem frater eius, auus istius, uxorem ducit: & quia nondum patrimonium partiti erant, sed uterque habebat quantum satis esset, Midylides in urbe permanet, Archiades

κῆ ἢ τὰ γῆρας ἀρχαῖα τῆς ἡμετέρας ἐν ᾧ ἐστὶν ὁ κληρὸς, οὐδὲν ἔτιως ἔχει, ὡς ἀνδρες δικασταί. δὲ χάδῃ δὲ πρὸς ἀνδρῶν ἡμεῖς ἡμεῖν γῆρας ἐγγυτέρω. καὶ κτ' ἐπὶ τὸ νόμον ἀξιοῦντες τὸ ἐκείνῃ ἀσίας κληρονομεῖν, καὶ τὸ γῆρας μὴ παύειν ἐξερημωθῆναι ἐλάχομεν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς κληρῶ. ἔτοι γ' ἔχοντες & δικαίως τὰ ζῆματα, διὰ μαρτυρηκασιν νυνὶ, τὸ μὲν ὅλον ἰσχυρίζομεν ποιήσθαι, φάσκοντες γ' ἐσχηκέναι εἶναι. παρὲν ταύτης τ' ἐπιστολῆς οὐκ ἔστιν ἔχοντες, οὐ φῶς ὑπερὸν ὑμᾶς διδάσκοντες. περὶ γ' οὗτο γῆρας, ὡς ἐκείσιν ἡμῶν ἐγγυτέρω, τὸ δὲ μαθῆναι ὑμᾶς. ἐν μὲν ἐν ὁμολογείτω, τὸ κρατύνει κληρονομῶν οὗτο ἀρρενας, καὶ οὗτο ἐκ τ' ἀρρενων. ἀπὸ τῶν γὰρ πρὸς ἐγγυτέρω πρὸς ἀνδρῶν, ὅταν μὴ πᾶν δὲ ὡς, ὁ νόμος τὰς κληρονομίας δοποδίδωσιν. ἔτοι δ' ἐσμὲν ἡμεῖς, ἀπὸς μὲν γὰρ ὁ δὲ χάδῃς ὁμολογείτω τετελεσθῆκεναι. τὰ τῶν γ' πρὸς ἀνδρῶν ἡμεῖς ἐσμὲν ἐγγυτέρω, πρὸς γ', ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ ἔτοι. ὁ γὰρ μεδυλίδης ἀδελφὸς τοῦ τῆς δὲ χάδῃς τῆς μεδυλίδης θυγατρὸς, ἡ τῆς ἐμῆς πατρὸς μήτηρ, ὡς γινέται ἀρχαῖα ὑπὲρ τῆς κληρῶς τ' ἐπιδικασίαν ποιήμεθα νυνὶ, γὰρ τῇ τῆς ἐμῆς πατρὸς μητρὸς ἐκ πατρὸς ἀδελφῶν, πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην, καὶ πρὸς γυναικῶν. λεώσεται γ' ἐπὶ γῆρας τε ἀπὸ τῶν ἐστὶν, καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκίος ἀρχαῖα. ἡ γὰρ τῆς λεωκράτου μήτηρ τῆς τῆς πατρὸς ἀδελφῆς τοῦ τῶν ἀρχαῖα ἐκείνῃ, καὶ τῶν μεδυλίδης, ἀφ' ὧν ἡμεῖς ἐσμεν ἀξιοῦμεν τὴν κληρονομίαν τυχεῖν. πρὸς τῶν γ' ἐν ᾧ ἀνδρες δικασταί, τὸ γῆρας ἡμῶν, ὅτι ἔτιως ἔχει, ὡς ἀπὸ τοῦ λεομῶν, ἀναγνώσθαι ὑμῖν τὰς μαρτυρίας, ἐπὶ ταῖς ταῦτον νόμον αὐτὸν, τοῖς τε γῆρας καὶ τοῖς ἐγγυτέρω πρὸς ἀνδρῶν τὰς κληρονομίας δοποδίδοντα. περὶ κεφάλαια τῆς ἀγῶνς καὶ ὑπερὸν ὁμωμοκόπες οἴσιν τ' ἦσαν, οὐδὲν τοι ταῦτ' ἐστὶ. καὶ μοι καλὴ τῆς μαρτυρίας δόξα, καὶ τὸν νόμον ἀναγνώσκει.

## Μάρτυρες. Νόμος.

Τὰ μὲν πίνω παρὲν τὸ γῆρας, τὰ τε τῶν ἐν τῇ ἡμετέρας ἔτιως ἔχει, ὡς ἀνδρες δικασταί, ὡς τὰς ἐπιδικασίας ἐξ αὐτῆς μαρτυρῶν ὡς ἐστὶ γῆρας ἐγγυτέρω, πρὸς τὴν κληρονομεῖν, καὶ μὴ διὰ τὸ διὰ μαρτυρηκασιν δοποδίδωμεν, καὶ τὸ ὑμετέρων νομίμων γῆρας, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ πηλὴν ἰσχυρίζομαι, ὡς ἐγγυτέρω, ἡμεῖς δ' ἐξομῶμεν. πηλὴν πρὸς γ' τῆς ἐπιστολῆς τῆς δὲ χάδῃς πρὸς τῆς οἰκῆς μετὰ τῆς ἡμετέρας λήξεως ἐξερημωμένῃ. πῶς & πρὸς τὴν ἐγγυτέρω γένεσιν ὄντας, τὰς τῆς κληρονομίας καμῶν, καὶ ὑμᾶς μὴ τοῖς δυνάμενοις ἀρετὰ ἀφαιρῆσαι, ἀλλὰ τοῖς ἀδικημένοις τὸ πλεονέκτην εἶναι, ἐπὶ τῇ μὲν τοῦ, ὡς ἐξέτασται παρὲν τῆς γένεσιν καὶ διὰ μαρτυρίας αὐτῶν καταβλέπει, καὶ μηδενὸς ἐπὶ πλεονεξίας λόγῳ πρὸς δεῖν οὐδὲν ἐν τῶν ἐρρημένων. οὐκ αὖτε ὡς ἰσχυρίζομαι τὰ πλεονεξία. ἐπὶ δὲ ὅτι ἔτοι τοῖς μὲν νόμοις ἐκ ἰσχυρίζομαι, τὸ πρὸς τὴν ἐγγυτέρω πρὸς τῆς ἀγῶνς ἐκ τῆς ἀγῶνς, καὶ τὸ ἐμὲ ἐκ τῆς ἀγῶνς εἰς τὴν ἀγῶνς, τὰς τοῖς τεκμηρίοις ζῆται μὲν οἱ φῆσαι κληρονομεῖν ἀναγκάσιον ἴσως ἐστὶ καὶ παρὲν τῶν εἰπεῖν, καὶ δεῖναι, ἵστας πάντων ἀνθρώπων βίαιος πάτρεσ ὄντας, τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἀνδρες δικασταί, ἐκδοῦσιν τὸ ἀδελφῶν τ' ἐαυτῶν ὁ μεδυλίδης, καὶ ὁ ἀρχαῖα λεωκράτω ἐλδοσιν ὡς μὲν τὰ ταῦτα ἐκ θυγατρὸς τ' ἐκδοῦσιν ἀδελφῆς ταύτης αὐτῆς, γινέται λεωκράτης ὁ πατὴρ λεωκράτης τῆς τῆς σκέψασθαι ὡς πολλοὺς εἰς τὴν ἀρχαῖα συγγένειαν πρὸς τῶν, ὑπὲρ γ' τὴν διὰ μαρτυρηκασιν πεπληρωμένην τῶν δ' ἔτιως ἐχόντων, ὁ μὲν ἀρχαῖα ἐκ τῆς ἀγῶνς, ὁ μεδυλίδης ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, πᾶσι γ' δὲ τῆς ἀγῶνς, καὶ ἔτιως τῶν τ' ἀγῶνς ἐνέμοντο, ἀλλ' ἐκαστὸν ἐν ἑαυτῶν τὰ ἰκανὰ, ὁ μὲν μεδυλίδης ἐν τῶν ἀγῶνς ἐνέμεναι, ὁ ἀρχαῖα

δεχάδης ἐν σαλαμίνι ὤκλει. καὶ πολλῶν ἡγερόνων ὑπερον, ἀ-  
ποδημίας ἵνδός ἐστι ὑπερορῶσαν συμμάχους τῶν μειδυλίδων.  
δὴ τῶν πατέρων ὅς πατρός, ἡρώδης ὁ δεχάδης, καὶ τε  
λαβὼν τὸ βίον, ἀπόντος τῶν μειδυλίδων, ἀγαμῶς ὦν, πῶς  
τα σήμερον; λατρεφόρος ἐφείκει ἐπὶ τῶν δεχάδων  
τάφῳ. ἐν ᾗ τῶν τῶν κηρῶν ἔχων τὴν συγγενείαν τῶν  
πρὸς γυναικὸς ἀφ' ὧν, λεωκράτης ὁ τῶν πατέρων  
λεωκράτης, ἀποποιεῖ αὐτὸν τῶν δεχάδων, καὶ ἐνέβατόν  
σεν ἑταίρος ἐστὶν ἑσῖαν, ὡς ὑπ' ἐκείνῃς ζῶντι. ἐπὶ ἀποποι-  
θείς, ἀφικόμενος ὅς μειδυλίδης, ἡ γυναικὶς τε τῶν γεγε-  
νημένων, καὶ οἷος ὡς ἐπεξίεναι τῶν λεωκράτων, πῶς ἴδωμεν ὅς  
οἰκείων, καὶ δεομένων, ἔαν ἐν τῶν οἰκῶν ἐπὶ τῶν λεωκράτων,  
ἡ δὲ ἀποποιεῖ τῶν δεχάδων, συνεχώρησεν ὁ μειδυλίδης,  
ἐχ' ἡγεθείς ἐν δικαστηρίῳ, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅλον ὑπὸ τῶν ἀ-  
ποποιείας, ἐπὶ τῶν μειδυλίδων οἰκείοις παρῶντος, καὶ ὁ με-  
ιδυλίδης ταῦτα πράξας πελάζει τὸ βίον. ὁ δὲ λεωκρά-  
της ἔχει τὸν δεχάδην ἑσῖαν, καὶ ἐκληρονομῇ πολλὰ ἔστι,  
ὡς ἀνέκείνῃς ὅς ποιητός, ἡμεῖς ὅς τῶν μειδυλίδων  
ταῦτα συγχωρήσας, ἡ συχίαν ἔχομεν. ἡγερόνων δὲ ὑπερον  
καὶ πολλῶν τοῖς γὰρ ταῦτα λόγοις ἡ δὲ σφόδρα τὴν περὶ  
σέχεται, ὡς ἀνδρες δικαστῆς ὁ γὰρ λεωκράτης ὁ ἀποποιήσας  
ἡγερόνων τῶν δεχάδων, ἐγκαταλιπὼν τῶν λεωκρά-  
των ἐν τῶν οἰκῶν ἡ δὲ γνήσιον, ἐπαγγέλλεται αὐτὸς ἐπὶ  
λεωκράτης, ὅς ἐστιν ὡς δεχάδης, καὶ ἐπὶ ἐν ταῦτα ἐδέετο  
ἡμεῖς ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῶν κληρῶν ἐκινῶμεν,  
ἀλλ' ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. πάλιν πίνωμεν λεωκράτης αὐ-  
τὸς ἐπὶ ἀποποιήσας ὡς ὅς, καὶ ἐγκαταλείφεται ἐν τῶν  
δεχάδων οἰκῶν ἐπαγγέλλεται, ὡς ἀπὸ τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅς  
τῶν ἐλδοσίνης, ἐγκαταλιπὼν ἡ δὲ γνήσιον, καὶ οἰκῶν  
σώματων κυρία τῶν δεχάδων πῶς ὅς τῶν νόμων, ὅς  
κατατήσας, πῶς ὅς τῶν νόμων, ὅς τῶν ἀποποιήσας  
αὐτῶν; ὡς ἀποποιήσας ὡς ἐγκαταλιπὼν ἐπαγγέλλεται, τῶν  
ἀπὸ τῶν πλεονεκτημάτων μετὰ τῶν τῶν ἡμετέρας, καὶ διὰ τῶν  
τῶν τῶν κληρονομίαν ἡμεῶν δόποσιν ἔστιν, ἐνεργ-  
ζόμενοι μὲν καὶ ἐμπροσθεν τῶν φερόμενοι τῶν δεχάδων ὡς  
σῖα ἐπαγγέλλεται, ἐπὶ τῶν πατέρων ἑσῖαν ἐκείνῃς ἐκεί-  
κύντω μὲν ἀκέραιον φυλάττοντες, τῶν τῶν ἀναλίσκον-  
τες ἀλλ' ὅμως τῶν τῶν ὄντων, ὅς ἐστιν, ἡμεῖς ὡς  
μὲν ὡς ἀπὸ τῶν μετὰ τῶν τῶν ὡς ὅς ὁ λεωκράτης ἐν τῶν  
οἰκῶν τῶν δεχάδων ἐγκαταλείφεται ὡς, πελάζειται ἐν  
πῶν, τῶν τῶν ἀπὸ τῶν πελάζειται, ἀξίως ἡμεῖς οἱ  
ἡγερόνων ὡς τῶν δεχάδων, κληρονομίαν τῶν ὡς, καὶ  
μὴ τῶν πελάζειται ὡς τῶν ἀποποιήσας ὡς ὅς ὡς ἀποποι-  
εῖ τῶν δόποσιν ὡς ἡμετέρας, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἐπὶ ὡς  
καὶ περὶ ὡς τῶν νόμων τῶν ὡς, καὶ ἀντελέγμεν.  
ἐπὶ τῶν ὡς ὡς ὡς αὐτῶν ὡς ἐπὶ ὡς τῶν ὡς, ὅς  
ὡς τῶν πῶς ἐγγυτάτω ὡς τῶν κληρονομίας δόποσιν  
δῶσι, πῶς ὡς δὲ οἰκῶν ὡς ἡμεῖς τῶν τῶν δόποσιν ὡς  
καὶ τῶν ἀμφοτέρων; ὅς τῶν δεχάδων, καὶ ὡς ὡς τῶν  
δεχάδων, ἐγγυτάτω ὡς ὡς, καὶ τῶν ἀποποιήσας λεωκρά-  
της, τῶν μὲν ὡς τῶν πατέρων ἐπαγγέλλεται ὡς ἐπὶ ἐλδο-  
σίνης, καὶ ἐπὶ τῶν νόμων οἰκείότητι ἔστιν αὐτῶν, ἡ-  
μεῖς ὡς, τῶν ὡς αὐτῶν ὡς τῶν ὡς, τῶν ἀναγκασμάτων συ-  
γγενείαν ἔχομεν, ὡς ἀνέκείνῃς ὡς ἐπὶ μὲν βέ-  
λαι, τῶν δεχάδων συγγενείας ὡς ἀξίως κληρονομίαν.  
ἐπὶ βέλαι, τῶν λεωκράτων, πελάζειται τῶν γὰρ ἀ-  
πὸ τῶν αὐτῶν, ὡς ὡς ὡς ὡς ἐγγυτάτω ἐπὶ. καὶ  
ὡς μὲν ὡς ὡς λεωκράτης ὡς ὡς ἐγγυτάτω. τῶν γὰρ  
ὡς ὡς ὡς τῶν οἰκείότητι τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀποποι-  
μένων διετήσας, ὡς μὲν γὰρ πελάζειται τῶν τῶν  
ὡς ὡς ὡς τῶν κληρῶν, ὡς ὡς ὡς ὡς τῶν δεχά-  
δων ὡς. ἐπὶ τῶν ὡς συγγενείας ὡς ὡς ὡς τῶν  
μῶν, τῶν καὶ αὐτῶν ἀποποιείας, ὡς τῶν ὡς κατὰσχης.

καὶ

A Archiades Salamine habitat. Non multo autem  
post, cum Midylides auus patris mei extra Atti-  
cam peregrē forte abiisset, in morbum incidit Ar-  
chiades, & mortem obit, absente Midylide, homo cæ-  
lebs. Quod eius rei signum est? Puer situlam ferens  
est Archiades sepulchro impositus. Eo tempore, cogna-  
tionis à mulieribus orta pretextu, Leocrates Leostrati  
pater, se adoptat filium Archiade, & sic in bona in-  
uadit, tanquam ab eo viuentē adhuc, adoptatus. Re-  
uersus Midylides, & id factum indignē ferebat, &  
iudicio Leocratem persequi statuerat: sed suadentibus  
cognatis, & precantibus, ut in familia Leocratem a-  
doptiuum Archiade filium esse pateretur: concessit  
Midylides, non iudicio victus, sed omnino ab istis cir-  
cumuentus, deinde sanē etiam domesticis obsecutus.  
Ac Midylides his actis mortem obit. Leocrates au-  
tem Archiade bona tenet, & hereditatem percipit  
multos annos, ut eius adoptiuus filius. Nos verò, quod  
ea Midylides concesserat, quieuius. Non multo au-  
tem post (quæ deinceps dicentur, diligenter attendite,  
Iudices) Leocrates adoptatus Archiade, relicto in  
B ea familia Leostrato filio legitimo, ipse redit in Eleu-  
sinios, unde erat oriundus. Ac ne tum quidem nos  
quicquam earum rerum, quæ ad hereditatem atti-  
nent, mouimus: sed quæ acta erant, rata habuimus.  
Rursus autem Leostratus ipse, qui adoptiuus esset fi-  
lius, & relicto in Archiade familia, reuertitur ad  
Eleusinos: ut & pater suus, relicto in ea familia ger-  
mano filio, per tres personas primitiua adoptione con-  
tra leges confirmata. Qui enim cum legibus con-  
sentiatur, cum ipse filius adoptiuus, filius adoptiuus re-  
lictus, in suam familiam sit reuersus? idque ad hunc  
usque diem facere non desistit, eoque pacto se nos hæ-  
reditate fraudaturos putant, quæstum faciendo, &  
liberorum instar victum ex Archiade bonis peten-  
do, atque inde semper in paternam familiam re-  
deundo: ac eam quidem sartam tectam conseruan-  
do, illam autem consumendo? Sed tamen quamuis  
ista ita fierent, nos quod dixi, tolerauimus omnia.  
Quò usque? donec Leocrates in Archiade familia  
relictus filius, orbis decessit. Quo sine liberis defun-  
cto, petimus, ut nobis genere proximis Archiade, relicta  
eius bona tribuantur: & non defuncto, qui ipse fuit a-  
C doptiuus, filius in fraudem nostram adoptetur. Quod  
si ipse viuens fecisset: quanquam id factum contra le-  
ges esset: non repugnassemus. sed quia neg, natura fuit  
ei filius ullus, neque ullum viuens ille adoptauit, lex  
autem hereditates genere proximis tribuit: nonne v-  
traque ratione æquum est, nos bonis non fraudari?  
Nam & Archiade, cuius fuisse bona ab initio, gene-  
re proximi sumus, & adoptiuo Leocrati. Illis enim  
pater ad Eleusinos reuersus, necessitudinem illam ex  
lege ipse sibi præcidit. Nos verò, in quorum erat fami-  
lia, arētissimam cognationem retinuimus, cum esse-  
mus eius sobrini. Proinde si vis, ut Archiade cognati  
hereditatem petimus: si vis, ut Leocratis: qui cum sine  
liberis decesserit, nemo est ei quàm nos genere propior: &  
quantum in te quidem fuit, extincta est, Leocrate,  
familia. Propter bona enim, coniunctionem eorum  
virorum qui te adoptarant, tuebaris. Quoad enim,  
eo defuncto, hereditatem nemo petebat: nullum Ar-  
chiade filium adoptabas. Postquam autem nos eius co-  
gnati in medium venimus, tu adoptas, ut bona retineas:

Adoptiuus  
alijs in pri-  
uam fami-  
liam re-  
uersis: &  
postremo  
sine liberis  
& intesta-  
to mor-  
tuo: Aristoteli  
demusagi  
in heredi-  
tatem

cuius



Μάρτυρες.

TES-

## TESTES.

Transitio  
ad coargue-  
dam conte-  
stationem.

Rem igitur omnem audistis, Iudices, & ea quæ ab initio in hac hereditate facta sunt, & quæ post euen-  
runt, ut primum nos agere instituiamus. Reliquum  
est, ut & de contestatione ipsa dicamus, & de legibus,  
quarum autoritate hereditatem postulamus: & ut,  
dum aqua suppetit, & quoad sine vestra molestia fieri  
poterit, ostendamus, ea quæ ab istis dicentur, neque  
iusta esse, neque vera. Ac primum contestationem  
vobis scriba recitabit, quæ attentè audienda erit. de ea  
enim nunc pronunciabitur.

## CONTESTATIO.

Contestatus igitur iste est, ita sanè sicut audiuistis, in  
Archiade hereditatem agi non posse, cum ei sint na-  
turales liberi, firma autoritate, & ex instituto. Qua-  
ramus igitur, sint ne ei liberi, an iste falsum contesta-  
tus sit? Archiades ille, cuius est hereditas, adoptauit  
istius qui nunc contestatus est, auum: sis verò legitimo  
filio relicto, patre istius Leostrato, ad Eleusinos redijt.  
Post hæc ipse Leostratus itidem relicto filio, in paternam  
familiam redijt. ille verò ab eo postremus relictus om-  
nium adoptatorum, sine liberis decessit. Proinde fa-  
milia deserta, redijt hereditas rursus ad eos qui ab ini-  
tio genere proximi fuerunt. Quo pacto igitur, quod  
istius contestatione affirmatur, filij aliqui Archia-  
de reliqui esse possent? cum & adoptiuus eius se regres-  
sos esse fateantur: & is qui postremus in familia reli-  
ctus est, orbus decesserit? Proinde necesse est, familiam  
esse desertam: quæ deserta cum sit, liberi superesse ne-  
queunt. Iste igitur contestatus est, eos qui non sunt,  
esse: & in contestatione scripsit, cum sint liberi, qui  
unum se esse asserit. At cum dicit naturales, firma  
autoritate, ex instituto: imposturam facit contra le-  
gem. Nam illud est esse naturalem, si quis semine  
satus fuerit. & hoc testatur lex his verbis: Quam  
desponderit pater, aut frater, aut auus, ex ea natu-  
rales ac legitimi liberi sunt. Verbum porro, rata  
autoritate, legislator de adoptionibus usurpauit: quod  
existimabat, si quis orbus, suorum bonorum dominus,  
filium adoptarit, ratum id esse. Iste verò natura nul-  
lum Archiade filium esse ait, sed contestatus est, cum  
sint naturales, contestatione facta rei contraria: qui  
cum se adoptiuum esse profiteatur: ab ipso defuncto,  
ut constat, non est adoptatus. Proinde quo pacto ti-  
bi ista porro rata erunt ex instituto? Propterea ni-  
mirum, quod inscriptus est Archiade filius? ab istis  
scilicet nuper vi facta, cum lis de hereditate iam con-  
testata esset. non est profectò iustum, iniuriam argu-  
menti loco adducere. Nam illud, Iudices, ferri qui  
potest, eum qui nunc incunctanter dicat se adoptiuum  
esse, in contestatione id scribere non fuisse ausum? sed  
scriptum in contestatione ita esse, ut de filio naturali:  
ea quæ mox dicentur, ut de adoptiuo? Quod si defen-  
sionem attulerint contestationi contrariam: aliter fie-  
ri qui potest, quin aut contestatio falsa sit, aut defen-  
sio? Nec ab re adoptionem in contestatione non posue-  
runt. Adscribendum enim eis fuisset, à quo essent a-  
doptati. Ille autem eos non adoptauit: sed ipsi sese a-  
doptantes, nos hereditate spoliant. Iam ut pergamus  
ad alia, qui non absurdum simul & iniquum est,  
quum sacramento contenderit de hereditate apud præ-  
torem, quasi esset Archiade filius Otrynensis, Leostratus  
iste Eleusinius: aliud esse contestatum, ut ipsi cernitis,  
dican-

A

Μάρτυρες.

Τῶν μὲν πίνων πραγμάτων ἀπαύτων, ἀκηκόασι, ὡς αὐ-  
δρες δικασαί, ἐτ' ἐξ ἀρχῆς γενημένων περὶ τὴν κλη-  
ρον τῶν, καὶ τ' ὕστερον συμβαίνων, ἐπὶ δὲ τὰς ἀλλοτρίων  
ἡμεῖς ἐπισησάμεθα. λοιπὸν δ' ἐστὶ περὶ τῆς Διαμαρ-  
τυρίας αὐτῶν εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν νόμων καθ' ὃς ἀξιόμενοι κλη-  
ρονομεῖν. ἐπὶ δὲ, ἐὰν ἐγχαρῆ τὸ ὕδωρ, καὶ μὴ μέλλωμεν ἰ-  
μῶν ἐνοχλεῖν, ἐξελέγχω τὰ ὑπο τῶν ῥηθισμένων,  
ὅτι ἔπε δίκασα, ἔπε ἀληθὴ ἐστὶ καὶ πρῶτον μὲν τῆς Διαμαρ-  
τυρίας ἀναγνώτω, καὶ σφόδρα τ' ἐν αὐτῇ προσέχετε  
περὶ γὰρ ταύτης ἡ ψήφῳ οἰομένη νυνί.

Διαμαρτυρία.

Οὐκ ἔν δὴ πρὸς διαμαρτυρητικὸν ἔπος ὡς ἀκηκόασι, μὴ  
ἐπὶ δίκην εἶναι τὴν κληρον τὴν ἀρχαίαν, ὅταν αὐτῶν πᾶσι  
γενήσων κυρίως καὶ τὸ δεσμόν. ἐξετάσωμεν τίνων εἰ-  
σὶν, ἢ τὰ ψάδῃ Διαμαρτυρητικὸν ἔπος. ὁ γὰρ ἀρχαί-  
δης ἐκεῖνος ἔστιν ὁ κληρῶν, ἐπισησάτω γὰρ τὸ δὲ Διαμαρ-  
τυρητικὸς νυνὶ πάσι. ἐκεῖν δὲ καταλιπὼν ὅν  
γενήσων, τὸ τέταρτον πατέρα λεώσρατον, ἐπαγγέλλειν εἰς  
ἐλδοσίνας. καὶ τὰ αὐτὰ ἔπος λεώσρατον, πάλιν  
καταλιπὼν ὅν, ὡς περὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν πατέρα οἶκον.  
δὲ ἐγκαταλειφθεὶς ὑπο τῶν τελεσθῶν ἀπαύτων  
ἐἰσποιομένην, τελεσθῶν ἀπαύτων, ὡς γένεσθαι  
ὁ οἶκος. καὶ ἐπανεληλυθεν ἡ κληρονομία πάλιν εἰς αὐτὸν  
ἀρχῆς ἐγγράται γένεσθαι ὄντας. πᾶσι αὖ ἐἴπωμεν καὶ τὴν  
μαρτυρίαν ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων, ὡς οἱ μὲν εἰσποιο-  
θέντες ὁμολογῶνται ἐπανεληλυθέναι, ὁ δὲ ἐγκαταλει-  
φθεὶς τελεσθῶν ἀπαύτων τελεσθῶν ἀπαύτων, ὡς γένεσθαι  
ὁ οἶκος ἐρημωθῆναι. ὁπότε δὲ ἐρημῶν οἶκος, καὶ ἐἴπωμεν  
ἡμῶν ἐπὶ ἐκείνων γενήσων. ἔρσι πίνων Διαμαρτυρη-  
τικὸν οἶκον ὄντας εἶναι. ἐπεὶ γὰρ φέρεται ἐν τῇ Διαμαρτυρίᾳ,  
ὅταν πᾶσι δὴν, ἐὰν φάσκων αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ γενήσων  
γενέσθαι λέγει καὶ κυρίως καὶ τὸν δεσμόν, ἀρχαίαν δὲ  
αὐτῶν νόμον. τὸ μὲν γὰρ γενήσων ἐστὶν, ὅταν ἡ γένεσις  
καὶ ὁ νόμος ταῦτα μαρτυρεῖ λέγων. καὶ αὐτῶν πα-  
τὴρ, ἡ ἀδελφὸς, ἡ πεπρωμένη, ἐκ ταύτης εἶναι πᾶσι  
γενήσων. τὸ δὲ κυρίως, καὶ τὸ ποιήσων ὁ νομοθέτης εἶ-  
ναι, ὑπολαμβάνων, δεινὸν ὅταν τις ὦν ἀπαύτων κύριος, τὸ  
ἐαυτῶν, ποιήσων ὅν, ταῦτα κύρια εἶναι. ἐπὶ γὰρ τῇ  
γένεσι μὲν ἐδὲνα φησὶν ἀρχαίαν γένεσθαι ὅν Διαμαρ-  
τυρήν, ἡ γενήσων ὅν, ἐἴπωμεν τῶν πραγμάτων τῇ  
Διαμαρτυρίᾳ ποιησάμεν. ποιήσων δὲ ὁμολογῶν εἶ-  
ναι, φαίνεται οἶκον εἰσποιοθεὶς ὑπο τῶν τελεσθῶν  
αὐτῶν, ὡς πᾶσι ἐπὶ εἰς κύρια ταῦτα αὐτῶν καὶ τὸν νομο-  
τῆ δὲ ἐγγένεσθαι ἀρχαίαν καὶ ὅς γε τεταυρωθῶν  
βιασμένων, ἡ δὲ τῆς κληρῶν Διαδικασίας ἐκείνης.  
καὶ δὲ δίκασθαι ἐστὶν ἐν περὶ κληρῶν μέρεσι ποιησάτω πᾶσι  
μα. καὶ γὰρ ἐκεῖνο πᾶσι καὶ δεινόν ἐστὶν, ὡς αὐδρες δικασαί,  
ὅτι μὲν τῶν λόγων αὐτῶν μάλα φάσκων ποιησάτω  
εἶναι, ἐν τῇ Διαμαρτυρίᾳ, ἔστο μὴ γένεσθαι γένεσθαι.  
ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν ταύτῃ Διαμαρτυρητικῇ εἶναι, ὡς  
ὑπερὶ τῆς γένεσις γένεσθαι. τὰ δὲ αὐτῶν μάλα ῥη-  
θισμένα ὡς εἰσποιοθεὶς. εἰ δὲ τῶν δολογῶν ἐἴπωμεν  
τῇ Διαμαρτυρίᾳ ποιήσωνται. πᾶσι ἔτι τὸν λόγον αὐ-  
νάγκη, ἡ τῇ Διαμαρτυρίᾳ ψάδῃ εἶναι, ἐκείνας δὲ  
καὶ περὶ ἐγγένεσθαι αὐτῶν εἰσποιοθεὶς πᾶσι δεινόν  
ὅτι οἶκον εἰσποιοθεὶς, ἀλλ' ἐαυτῶν εἰσποιοθεὶς δει-  
νόν ἐστιν ἡμῶν τῆς κληρονομίας. τὸ μετὰ ταῦτα πίνων,  
πᾶσι οἶκον αὐτῶν καὶ δεινόν ἐστὶν ἡμῶν, ἀρχαίαν  
ἐλεγκσάτω τὸν κληρῶν πᾶσι τῶν ἀρχόντων, ὡς οἶκον αὐτῶν  
ἀρχαίαν δὲ λεώσρατον τυτοῖν, τὸν ἐλδοσίαν πᾶσι  
γενέσθαι Διαμαρτυρητικῇ δὲ ἔρσι ὡς αὐτῶν ἐἴπωμεν  
φάσκων

Φάσκοντα, ὅτι τὸν Δερχιάδην υἱὸν εἶναι; καὶ πότερ' ὅτι προσέχον  
 ἡμῶν ὡς ἀληθῆ λέγοντι; αὐτὸ γὰρ ἔστι περὶ μὲν ἑκὼν ἐλά-  
 χιστόν ἐστι, τὸ ψῆφον δὲ τῆς Διαμαρτυρίας γενηθῆναι, τὸ πρὸς  
 τῷ αὐτῷ πράγματι μὴ τὸ αὐτὸ \* πρὸς τῷ αὐτῷ ἀμφι-  
 σβητῆν. εἰκότως, ὅτι γὰρ, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι τὸ πρὸς  
 κατεβαλλετὶς κλήρος πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὸ Διαμαρτυρη-  
 κῶς, \* νῦν ἐγγεγραπὶς ὡς δημοτῆς εἶναι. ὥστε πάντων αὐ-  
 δεινότητι παύομεν, εἰ τῇ ὑστερον τῷ πράγματι γενη-  
 μένῃ Διαμαρτυρίᾳ πιστεύετε ὑμεῖς, ἀλλὰ μὴ καὶ πρὸς  
 σβύπρ' αὐτῆς Διαμαρτυρήκεν. ὅ γὰρ μὴ πῶς ἐν τῷ  
 οἴκῳ τῷ Δερχιάδῃ ὦν, ὅς ἡ λήξις αὐτῇ τῇ κλήρῳ ἐγί-  
 πο. πῶς αὐτὸν εἰδέναι τί τῶν τῶν ἐστὶν εἰ μὴ αὐτὸ Διαμαρ-  
 τυρήκει; ἔχεν αὐτὸν λόγον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. ἀδίκως ἢ γὰρ  
 αὐτὸν ἐγγράψεν, ὅς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ὑπὲρ ἔχ' τὴν ἡλικίαν λέ-  
 γοντι. νῦν γὰρ γενησὶς ὑπὸς γεγραφετὶς τῷ Δερχιάδῃ ἐκεί-  
 νῳ εἶναι, τὸν περ αὐτῆς πατέρα δηλονότι, καὶ αὐτὸν ἔχ' τὴν ἐξ ἐ-  
 χῆς πίσην, ὅτι πῶς γινώσκουσιν, ὅτι ἐπ' ἀνελυθῆναι  
 ἦσαν, ὅτι ἀνάγκη πρὸς σβύπρ' αὐτῆς πρᾶξις αὐτῆς, καὶ μὴ  
 πᾶς ἐφ' αὐτῆς γενησὶς Διαμαρτυρηκῶν. εἰ δ'  
 ὑμεῖς τῷ τῷ περὶ μὲν πρὸς σβύπρ' αὐτῆς ἀληθῆ λέγοντι;  
 νῦν δὲ, ἀλλ' ἀκηκῶς τῷ αὐτῷ πατρὶος Διαμαρτυρή-  
 κεν; ὁ δὲ γὰρ νόμος ἀκλῶς τὸ περὶ μὲν πρὸς σβύπρ' αὐτῆς  
 Διαμαρτυρεῖν, ὅτι τῷ πατρὶος, τὰ ὅτι ἐκείνῃ πρᾶ-  
 χῶντα ἐπεὶ κατέκρινε. Διὰ τί ποτε λέγουσιν ὅτι σβύπρ'. ὅτι  
 αὐτὸν, ἀλλὰ ἔστιν, ἐν ἐγγράφῳ τῇ Διαμαρτυρίᾳ; τὰ γὰρ  
 πρὸς σβύπρ' αὐτῆς πρᾶξις, τὸ πρὸς σβύπρ' αὐτῆς ἐφ' αὐτῆς  
 Διαμαρτυρεῖν. ὅτι νῦν δὲ αὐτὸν εἰποι, τῶν γὰρ εἰσπεριλαμβανόντων  
 τῷ Δερχιάδῃ, ὅτι ἐν τῇ εἰσποιοῦντα, καὶ κατεπερίεχοντα  
 τὰ πρᾶγματα, καὶ λόγον ἐφ' αὐτῶν, ὅτι ἐν τῷ πρὸς σβύπρ' αὐτῆς  
 ὡς περὶ μὲν πρᾶξις, πολλὰ γὰρ ἀνάγκη. ἀλλὰ τὰ ὅτι ἐφ' αὐτῆς  
 τῇ Διαμαρτυρίᾳ γὰρ τῶν, ὅτι ἐν τῷ εἰδόντα, ἐπὶ γεγραπῶν.  
 ὥστε φανερόν ὑμῖν ἐστίν, ὅτι ἄνθρωποι δικαστῆς, τὰ Διαμαρ-  
 τυρῶν μὴ εἶναι ἀληθῆ, καὶ παρ' αὐτοῖς γὰρ τῶν ὁμολογῶν-  
 ται. καὶ μὴ κατέκρινε δικαστῶν ἐστίν, μὴ λέγοντι. αὐτὸν κα-  
 μάλ' ἀκλῶς λέγουσιν τῶν, ὅτι ἐν τῷ πρὸς σβύπρ' αὐτῆς  
 ὡς ἐν τῷ πρᾶξις. ὥς γὰρ τὸ ἀγώνων ἀδικῶντα καὶ πρὸς  
 σβύπρ' αὐτῆς ἀγῶνι τοῖς ἀγῶνιζομένοις αἱ Διαμαρτυρίαι  
 εἰσὶ, μάλιστα αὐτῶν ἐκείνῃ κατεμαρτυρή. πρὸς τῶν γὰρ, ὅτι  
 αἰσχυρῶς ἔχουσιν ὡς περὶ οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἐκ προαιρέ-  
 σεως καὶ βλάβης τῇ Διαμαρτυρίᾳ γίνονται. εἰ μὴ  
 γὰρ ὑπὲρ τὸ ἀμφισβητῶν μὴ ἐστίν ἄλλον πρὸς σβύπρ' αὐτῆς  
 κλῶν λαβεῖν τῇ Διαμαρτυρήσαντα. ἴσως ἀναγκαῖον τὸ  
 Διαμαρτυρεῖν. εἰ γὰρ αὐτὸν Διαμαρτυρίας πρὸς ἀπασί  
 τοῖς συνεδρίοις ἐστὶν λόγος μὴ δόσοις ἐπὶ μὲν. ὥς ἐ  
 προπερίεχοντα καὶ μετρίως δόσοις σημαίνει τὸ Διαμαρ-  
 τυρεῖν ἐστίν; ὅ γὰρ ὁ νομοθέτης ἀναγκαῖον αὐτὸ ἐποίησε  
 τοῖς ἀντιδικῶν, ἀλλ' αὐτῶν βλάβῃ Διαμαρτυρεῖν, ἐφ' αὐ-  
 κεν, ὡς περὶ Διὰ πρᾶξις πρὸς σβύπρ' αὐτῆς πρὸς σβύπρ' αὐτῆς  
 ἐκείνῃ, ὡς πρὸς ἔχομεν πρὸς τὸ πρὸς σβύπρ' αὐτῆς πρᾶ-  
 τῆν. ἐπὶ τῶν \* πρὸς τὸ Διαμαρτυρεῖν μέρῳ, ὅτι  
 δικαστῆρας αὐτῶν, ὅτι ἀγῶνες ἐγγίνονται. καὶ μὴ γὰρ  
 πάντα ταῦτα τὸ Διαμαρτυρεῖν γίνονται, καὶ δόσοις ἐπὶ  
 εἰσποιοῦντα ἐκείνῃ τὸ δικαστῆρας, κατὰ γὰρ τὸ Δια-  
 μαρτυρεῖν βλάβῃ. διόπερ οἱ μὲν εἰναι ἔχουσιν  
 ὅτι πρὸς σβύπρ' αὐτῆς ὑπὸς σβύπρ' αὐτῆς πρὸς σβύπρ' αὐτῆς  
 γινώσκουσιν, καὶ μὴ δὲ πρὸς \* τυγχάνειν αὐτῶν ἀγῶνιζο-  
 μένους παρ' ὑμῖν. πρὸς σβύπρ' αὐτῆς ἐκείνῃ αὐτῆς τὸ  
 Διαμαρτυρεῖν κίνδυνον, ἐκ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐπὶ  
 ὅτι μὴ ἐν τῇ Διαμαρτυρίᾳ ψῆφός ἐστι, καὶ ἐκ \* τῇ γεγραμ-  
 μένων, καὶ ἐκ τῇ εἰρημένων λόγων, ὅτι ἐκείνῃ με-  
 μαθήκατε, ὅτι γὰρ οἱ νόμοι, ὡς ἄνθρωποι δικαστῆρας, ἡμῖν πᾶσι  
 κληρονομίαν δόσοις δόσοις, τῶν ὅτι ὑμᾶς Διὰ βλάβῃ  
 βλάβῃ δὲ ἀξίᾳ, ὅτι ὡς ἐκείνῃ μεμαθήκατε, καὶ ἐν τοῖς ἐν  
 δεχθῆναι

A dicendo, & alterum istum esse Archiada filium? V-  
 tri vestrum, ut vera dicenti, fides est habenda? Idi-  
 psium enim argumentum non minimum est, falsam  
 fuisse contestationem: quod eadem de re, non idem con-  
 trouersiam facit. Neque iniuria. Nam cum Leostratus  
 sacramento nobiscum de hereditate contenderet:  
 nondum contestatus fuerat: nunc inscriptus est, ut  
 municeps. Quare omnium hominum infelicissimi e-  
 rimus, si contestationi post rem facta fidem habituri  
 estis. Quin antiquiora seipso contestatus est. Is enim  
 qui in Archiada familia nondum fuit, cum actio  
 hac de hereditate institueretur: qui horum aliquid  
 scire potest? Deinde si iniuste de semetipso contestatus  
 esset: rationem haberet ipsa res: iniuste quidem scri-  
 psisset: sed nihilominus pro eo, qui pro eate loquere-  
 tur. Nunc germanos liberos Archiada illius scripsit  
 esse, patrem suum nimirum & se, ratione prima ado-  
 ptionis: non recordatus, sese reuersos esse in nativam  
 familiam. Proinde necesse est, antiquiores cum res,  
 neque suis temporibus factas, esse contestatum. Et  
 vos ei qui hoc ausus est, creditis ut vera dicenti? At  
 B Hercule de re è suo patre audita contestatus est? At-  
 qui lex vetat \* ea quae è viuente audita sint, pro testi-  
 monio dicere: quae è defuncto, ea sinit. Nam illud e-  
 tiam cogitate, cur tandem Leostratus non sese, sed i-  
 stum inscripserit contestationi? Nam de rebus anti-  
 quioribus, natu maiorem contestari oportebat. Quod  
 si maximè dixerit, Hunc filium Archiadae adoptaui:  
 proinde te gestorem & autorem rerum, earundem e-  
 tiam rationem reddere oportebat: & quae egeras, tuo  
 egisse periculo, omnino certè necesse est. Sed & hoc fu-  
 gisti, & contestationi istum rerum omnium ignarum  
 inscripsisti. Proinde perspicuum vobis est, iudices, con-  
 testationem non esse veram: idque isti ipsi consentunt.  
 Quin & illud iustum est, non pati Leostratum mox  
 dicere, quae non fuit ausus inferere contestationi. Ne-  
 que verò ullum esse actionis iniquius genus, & pro-  
 pter quod magis irascendum sit, ijs qui illo utuntur,  
 quam contestationes, inde potissimum cognoscetur.  
 Primum necessariae non sunt ut cetera: sed à consilio  
 & voluntate contestantis oriuntur. Nam si contro-  
 uersia non aliter explicari posset, nisi contestareris:  
 C fortasse contestari necesse esset. Sin etiam sine conte-  
 statione in omnibus conciliabulis agende causae potestas  
 datur: nonne temeritatis & summae desperationis ar-  
 gumentum est contestatio? Neque enim eam legisla-  
 tor necessariam fecit aduersarijs: sed si contestari vo-  
 luerint, concessit, veluti periclitans ingenia & mo-  
 res singulorum, quantopere nobis libeat temerè ali-  
 quid agere. Praeterea quantum in contestantibus est,  
 neque curia essent, neque iudicia fierent. Id enim  
 contestationum ingenium est, ut ea haec omnia pro-  
 hibeant, & singula excludant, quò minus in iudi-  
 cium veniant, quantum quidem est in voluntate  
 contestantis. Quapropter existimo illud hominum ge-  
 nus pro communibus hostibus omnium esseretur ha-  
 bendum, neque eos unquam apud vos disceptare. Vl-  
 trò enim quisque contestandi periculum, non coactus  
 subit. Ac falsam esse contestationem, tum è scriptis,  
 tum è dictis orationibus, certò ferè cognouistis. Iam  
 illud etiam, legibus nobis hereditatem tribui, pau-  
 cis vos edocebo: non quin id ex ijs quae initio dixi-  
 mus, intellexeritis, sed ut instructiores sitis, ad isto-

In διαμαρ-  
 τυρίᾳ, &  
 legum ex-  
 positio,  
 cum com-  
 monitio-  
 ne de ado-  
 ptionum  
 licentia.